

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **Civitas per Populi o.p.s.**
se sídlem Střelecká 574/13, Hradec Králové
zastoupena JUDr. Janem Malým, advokátem
Advokátní kanceláře Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o.
se sídlem Sokolovská 49/5, 186 00 Praha 8
s adresou pro doručování: Malé náměstí 124, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. prosince 2020, č. j. 46594/20/5000-10610-711361

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení shora identifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání do platebního výměru Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj (dále jen „správce daně“) č.j. 2016993/18/2700-31471-607305 ze dne 18. 12. 2018 a odvoláním napadený platební výměr potvrdil. Tímto prvoinstančním

rozhodnutím byl žalobci vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu ve výši 205 500 Kč.

I. Obsah žalobního tvrzení

Předmět řízení před správcem daně

2. Žalobce úvodem předeslal, že mu správce daně na základě výsledků daňového řízení vyměřil odvod za porušení rozpočtové kázně v souvislosti s čerpáním dotace na projekt Gender analýza posuzování hodnocení vlivu staveb na životní prostředí. Dotace byla žalobci poskytnuta rozhodnutím Úřadu vlády České republiky č. j. 16249/2015-OPL ze dne 17. 5. 2016, a to ve výši 205 500 Kč. Správce daně dospěl k závěru, že se žalobce dopustil porušení rozpočtové kázně, a proto mu vyměřil odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 100 % vyplacené dotace. Ze zprávy o daňové kontrole vyplývá, že stěžejním důvodem, pro který byl žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně vyměřen, je skutečnost, že žalobce neprokázal splnění účelu tak, jak avizoval v žádosti o dotaci. Správce daně na str. 8 zprávy o daňové kontrole uvádí: *„Tím, že příjemce dotace nezpracoval zprávu o analýze v souladu s cílem projektu, neprokázal rozeslání této zprávy na vybrané adresy kompetentních zadavatelů posudků EIA a neprokázal publikování odborných a popularizačních článků, došlo dne 31. 12. 2016 k porušení podmínky v bodu 1. části A) odd. I. Rozhodnutí, což je dle ust. § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech porušením rozpočtové kázně.“*

Obecné vymezení žalobních bodů

3. Žalobce namítal, že žalobou napadené rozhodnutí je nezákonné a nesprávné z níže uvedených důvodů:
- i) závěr žalovaného, dle něhož účel projektu nebyl naplněn proto, že závěrečná zpráva, která je jedním z výstupů projektu žalobce, neodpovídá podmínkám uvedeným v žádosti o poskytnutí dotace, na jejímž základě žalobci byla dotace přiznána, je nesprávný, neboť je založen na posuzování kritérií a aspektů, které z žádosti o poskytnutí dotace ani z rozhodnutí o jejím poskytnutí nevyplývají;
 - ii) závěr žalovaného o tom, že závěrečná zpráva nesplňuje podmínky popsané v žádosti, na jejímž základě byla dotace poskytnuta, je založen na posouzení odborných otázek, k jejichž posouzení správce daně ani žalovaný nemají odborné znalosti;
 - iii) vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 100% poskytnuté dotace je v rozporu se zásadou proporcionality.

Nesprávné hodnocení splnění účelu projektu

4. Správce daně přistoupil, jak žalobce dále uvedl, k vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 100 % poskytnuté dotace na základě kontrolního zjištění, dle něhož účelu projektu nebylo dosaženo. Žalovaný pak založil odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí na závěru, že klíčový výstup projektu, jímž měla být závěrečná zpráva o gender analýze, nebyla dostatečně zpracována. Uvedené vyplývá z bodu č. 42 žalobou napadeného rozhodnutí, kde žalovaný uvádí, že *„hlavní důvod porušení rozpočtové kázně ... spočívá v tom, že v žádosti popisovaný výstup nebyl splněn, tj. zpráva o gender analýze není dostatečně zpracována, je bez závěru, proložená spekulativními úvahami, přičemž se nejedná o odborný text, ačkoli se to u zprávy o analýze předpokládá. Odvolací orgán má za to, že analýza jako taková nemá být pouhým popisem skutečností, ale rozumí se tím soubor příčin a určitých konkrétních důsledků nějakého jevu.“* Žalobce namítal, že toto posouzení, které je pro výrok žalobou napadeného rozhodnutí stěžejní, neboť je sám

žalovaný označuje za hlavní důvod porušení rozpočtové kázně, je nesprávné, neboť je založeno na hodnocení aspektů a kritérií, které žalovanému ani správci daně hodnotit naprosto nepřísluší. Účelem přezkumné činnosti žalovaného, která má směřovat k posouzení, zda došlo k porušení rozpočtové kázně, zcela jistě není zjistit, zda žalovaný považuje výstup žalobce za dostatečně kvalitní a dostatečně odborný. Libost či nelibost správce daně a žalovaného nad výstupy projektu není pro hodnocení, zda bylo účelu projektu dosaženo, relevantní. Žalobce zdůraznil, že odbornou polemiku nad kvalitou výstupu jakéhokoli grantového projektu je jistě možno vést, avšak orgány správy daní k jejímu vedení povolány nejsou a už vůbec z těchto úvah nelze vyvozovat závěr, že zpracovatel projektu porušil rozpočtovou kázeň. Takovýto postup by snadno mohl vést k porušení ústavně zaručeného základního práva na svobodu vědeckého badání dle čl. 16 Listiny základních práv a svobod, přičemž tento následek by nastal, pokud by orgán správy daní hodnotil nežádoucí výstupy grantového projektu jako porušení rozpočtové kázně pod sankcí vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši celé poskytnuté dotace.

5. Žalobce dále uvedl, že pro hodnocení, zda projekt naplnil svůj účel, je relevantní toliko rozhodnutí o poskytnutí dotace, resp. žádost o její poskytnutí. V tomto směru je rozhodný podrobný popis projektu, který je přílohou žádosti. Na str. 14 jsou výslovně popsány metody hodnocení úspěšnosti projektu, přičemž účelem je stanovení metod a kritérií hodnocení projektu, tj. „jak budete zjišťovat, zda projekt naplnil očekávané výsledky.“ Dle popisu projektu byly měřitelné výstupy projektu stanoveny následovně: • zpráva o provedené gender analýze publikovaná na webových stránkách projektu, vč. direct mailingu na vybrané adresy kompetentních zadavatelů posudku EIA; • odborné a popularizační články – min. 3 publikované články; • tiskové zprávy o řešení projektu – min. 2 tiskové zprávy; • přednášky pro laickou veřejnost – 2 bezplatné přednášky v Salonu Královéhradeckém • min. 1 přednáška na odborné konferenci. Žalobce poukazuje na to, že právě tyto měřitelné výstupy projektu, které jsou součástí žádostí o poskytnutí dotace, jíž sám žalovaný považuje za určující pro stanovení účelu poskytnutí dotace, byly v plném rozsahu naplněny, a proto účelu projektu bylo dosaženo. Úvahy žalovaného hodnotící obsah zprávy a to, zda má dostatek poznámek pod čarou, jsou tak dle názoru žalobce zcela irelevantní a míjejí se okruhem skutečností, k jejichž posouzení je žalovaný povolán.

Nesprávné posouzení otázky vyžadující odborné znalosti

6. Žalobou považoval napadené rozhodnutí za nezákonné rovněž proto, že žalovaný hodnotil odbornou kvalitu výstupů zprávy žalobce, aniž sám má odborné znalosti nezbytné pro posouzení této otázky. Intenzitu namítaného pochybení zvyšuje skutečnost, že žalobce již v průběhu daňové kontroly předložil správci daně odborné vyjádření zpracované Doc. PhDr. J. M. Š., CSc., dle jejíhož odborného názoru bylo cíle projektu dosaženo. Správce daně k této otázce konstatoval, že posudek Doc. J. M. Š. jako důkaz o splnění cíle projektu odmítá, neboť analýza nebyla zpracována v souladu s cíli projektu. Žalovaný tento postup správce daně beze zbytku aproboval.
7. Z uvedeného žalobce dovodil, že správce daně a žalovaný nejenže sami posuzovali odbornou otázku, k jejímuž posouzení nemají dostatečné odborné znalosti, ale dokonce jako důkaz odmítli žalobcem předloženou expertizu zpracovanou akademickou pracovníci (u níž lze potřebné odborné znalosti předpokládat) s tím, že správce daně se

po prostudování posudku na základě vlastních poznatků, jež nijak nespecifikoval, přiklonil odlišnému odbornému náhledu. Žalobce namítl, že referent žalovaného pracovně zařazený v Oddělení svodných nedaňových agend Odboru nedaňových agend a evidence tržeb odborné znalosti potřebné k posouzení této otázky nemá.

8. Dále žalobce připomenul, že dle ust. § 95 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) platí, že závisí-li rozhodnutí na posouzení otázek, k nimž je třeba odborných znalostí, které správce daně nemá, může správce daně ustanovit znalce k prokázání skutečností pro správné zjištění a stanovení daně. Nejvyšší správní soud v rozsudku 10 Afs 24/2014-119 ze dne 11. 6. 2015 poukazuje na to, že „odborná literatura k tomuto ustanovení uvádí, že zákon sice používá pojem „může“, nicméně jsou-li splněny zde uvedené podmínky, k ustanovení znalce dojít zřejmě musí (srov. Baxa, J.; Dráb O.; Kaniová, K.; Lavický, P.; Schillerová, A.; Šimek, K; Žižková, M. *Daňový řád. Komentář. I. díl. Praha : Wolters Kluwer ČR, a. s., 2011, s. 543*).“ Pokud pak žalovaný a správce daně dokonce přistoupili k hodnocení posudku předloženého žalobcem po jeho odborné stránce, pak takové hodnocení nelze považovat za řádné hodnocení důkazů ve smyslu ust. § 8 odst. 1 daňového řádu. V logice správce daně pak je nutno odmítnout hodnocení žalovaného též proto, že obsahuje nesprávné údaje, neboť zpracovatelem posudku nebyla Doc. Š., nýbrž Doc. Š..

Neproporcionální výše odvodu

9. Žalobce dále žalovanému vytkl nesprávné posouzení otázky proporcionality odvodu za porušení rozpočtové kázně, který byl žalobci vyměřen. Žalobce namítl, že žalovaný i v této části odůvodnění hodnotí skutečnosti, které mu hodnotit nepřísluší, a naproti tomu stranou své pozornosti ponechává skutečnosti, které je naopak povinen zohlednit. Úkolem správce daně a žalovaného bylo posoudit, zda měřitelné výstupy projektu byly naplněny a pokud nikoli, pak zvážit, v jakém rozsahu zůstal účel projektu nenaplněn. Dokazování mělo proto být zaměřeno na to, aby bylo prokázáno, zda se přednášky, jež měly být měřitelnými výstupy projektu, fakticky uskutečnily (o tom není pochyb) a případně, zda jejich obsahem bylo to, co žalobce tvrdí (ve vztahu k této skutečnosti nebyly správcem daně vyjádřeny žádné pochybnosti). Žalovanému naproti tomu v žádném případě nepřísluší hodnotit, zda přednáška byla pro odbornou veřejnost inspirativní či dokonce to, zda vyvolala dostatečný společenský ohlas, neboť tyto aspekty nebyly zahrnuty mezi měřitelné výstupy projektu.
10. Z judikatury Nejvyššího správního soudu žalobce dovodil, že pokud došlo při čerpání dotace k porušení rozpočtové kázně, pak je správce daně při vyměřování výše odvodu za porušení rozpočtové kázně povinen posoudit proporcionalitu jím vyměřovaného odvodu - viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Afs 291/2017-53 ze dne 30. 10. 2018, v němž Nejvyšší správní soud uvádí: „Při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti, tedy rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Správce daně musí zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti (§ 44a odst. 4 rozpočtových pravidel, ve znění do 29. 12. 2011) a své rozhodnutí náležitě odůvodnit.“ Této své povinnosti žalovaný dle názoru žalobce nedostál, neboť proporcionalita byla vedle výše citované části odůvodnění hodnocena velice stručně v bodě 65 žalobou napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný uvádí, že „neuvažoval o změně

sazby odvodu, jelikož porušením podmínky uvedené v části I. A) bod 1) Rozhodnutí nebyl splněn účel dotace, na který byly prostředky poskytovatelem poskytnuty. Odvod ve výši 100% je tedy dle odvolacího orgánu v souladu s principem proporcionality, jelikož taková výše odráží vysokou míru závažnosti pochybení.“ Takové odůvodnění považoval žalobce za zcela nedostatečné a žalobou napadené rozhodnutí označil za nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění. Žalovaný při hodnocení otázky proporcionality ustrnul ve spekulativním, ryze subjektivním a důkazně nepodloženém hodnocení intenzity tvrzeného pochybení žalobce. Dle žalobce ovšem žalovaný byl i při hodnocení této otázky vázán tím, jak byly v žádosti o poskytnutí dotace vyjádřeny měřitelné výstupy projektu. Při hodnocení proporcionality výše vyměřeného odvodu tak měl žalovaný jednotlivě zkoumat, které měřitelné výstupy projektu byly splněny a které nikoli, případně, v jaké míře zůstaly některé z měřitelných výstupů nenaplněny. Žalovaný na místo toho uzavřel, že se mu výstupy žalobce vůbec nelíbí, pokládá je za nekvalitní a neodborné, a proto dle jeho názoru, nebyl účel poskytnutí dotace naplněn. Takové hodnocení je dle žalobce zjevně neudržitelné.

11. K důkazu žalobce navrhl provést důkazy, založené ve správním spise, správcem daně neprovedené, důkaz zprávou o gender analýze procesů EIA, znaleckým posudkem v textu výše, důkaz odborným vyjádřením Doc. PhDr. J. M. Š. a důkazy, navrženými v doplnění odvolání proti rozhodnutí správce daně.

II. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný setrval na svém právním názoru a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí s tím, aby k tomuto bylo krajským soudem přihlédnuto jako k součásti vyjádření žalovaného k žalobě.

K námitce a) Nezákonné a nesprávné rozhodnutí

13. Žalovaný předně uvedl, že žalobce v žalobě samostatně nebrojí proti závěrům porušení rozpočtové kázně dle Zjištění č. 1 a č. 2 dle Zprávy. U Zjištění č. 1 šlo o porušení bodu 4. uvedeného v části A) oddílu I. Rozhodnutí tím, že žalobce použil z poskytnuté dotace prostředky ve výši 907,50 Kč na náklady, které nebyly vynaloženy v přímé a bezprostřední souvislosti s realizací Projektu v kalendářním roce, na který byla dotace poskytnuta (nákup systémové podpory Red). Ohledně Zjištění č. 2 šlo o porušení bodu 3. a 4. uvedeného v části A) oddílu I. Rozhodnutí tím, že žalobce použil z poskytnuté dotace prostředky ve výši 2 210,- Kč na provozní náklady, které nebyly vynaloženy účelně a v přímé a bezprostřední souvislosti s realizací projektu (pořízení licence Microsoft Office 2016). K tomuto v detailu žalovaný odkázal na Zprávu a odst. [10], [19], [20] a [50] až [55] napadeného rozhodnutí. Žalovaný měl tedy za to, že uvedené závěry žalobce nerozporuje, resp. k těmto řádně nevznáší žádné námitky, tudíž ani žádné žalobní body, dle kterých by bylo možno přezkoumat napadené rozhodnutí.

Nesprávné hodnocení splnění účelu projektu

14. Žalovaný setrval na závěrech uvedených v odst. 42 napadeného rozhodnutí. Zde uvedl, že hlavní důvod porušení rozpočtové kázně spočívá v tom, že v žádosti popisovaný výstup nebyl splněn, tj. zpráva o gender analýze nebyla dostatečně zpracovaná, je bez závěru, proložená spekulativními úvahami, přičemž se nejedná o odborný text, ačkoli se to u zprávy o analýze předpokládá. Žalovaný měl za to, že analýza jako taková nemá být pouhým popisem skutečností, ale rozumí se tím rozbor příčin a určitých konkrétních důsledků nějakého jevu. Žalovaný se ztotožnil s názorem uvedeným ve Zprávě o daňové kontrole, resp. že „...Použití výrazu „vědecký“ ze strany poskytovatele nemá žádný faktický dopad na závěr správce daně, stejně tak i zmiňovaný rozdíl mezi slovy analýza a expertiza. Analýza nicméně měla být na úrovni odborného textu, přesná a objektivní, struktura takového textu se měla skládat z úvodu (základní cíl průzkumu), jádra (o jaké argumenty se autor opírá, jakou metodu pro zjišťování zvolil) a závěru (zhodnocení předpokladů, ze kterých se vycházelo a formulovat jen takové závěry, k nimž lze v textu najít argumenty). Zpráva o gender analýze postrádala dle žalovaného argumenty, o které by bylo možno se v závěru opřít, nejsou zde uvedeny odkazy na zdroje, závěr chybí zcela. Takovýto text nemá žádnou vypovídací hodnotu, nepřináší nové věrohodné poznatky, doporučení, ev. možnost využití pro praxi, nelze jej označit jako odborný text, neboť nesplňuje kritéria na odborný text kladená.
15. Dále žalovaný uvedl, že správce daně na základě uvedených skutečností zprávu o gender analýze komplexně posoudil ve Zprávě (viz str. 6-8), přičemž na základě svého zhodnocení dospěl k totožnému závěru jako poskytovatel. Zprávu o gender analýze zhodnotil správce daně jako celek, nicméně na základě jednotlivých skutečností. Žalovaný, jako i správce daně, vycházeli v daném případě z kontroly provedené poskytovatelem. Jak se uvádí v odst. 58 napadeného rozhodnutí, pro zhodnocení, zda provedená gender analýza a výstupy z ní odpovídají cílům stanoveným v žádosti o dotaci, je podstatné vycházet z kontroly poskytovatele provedené členy kontrolní skupiny, resp.

ze závěrů uvedených v Protokolu o kontrole č. 58-M/2017 ze dne 21. 12. 2017 (dále jen „Protokol“). Kontrolní skupina byla složená ze zaměstnanců Odboru rovnosti žen a mužů, který je útvarem poskytujícím finanční prostředky v programu Podpora veřejně účelných aktivit nestátních neziskových organizací v oblasti žen a mužů. Dle informace poskytovatele ze dne 13. 4. 2018 (viz výše odst. [5] vyjádření) se jedná „... o zaměstnance s vysokou odbornou a relevantní specializací v oblasti rovnosti žen a mužů s rozhodujícím vztahem k posouzení konkrétního projektu Gender analýza posuzování hodnocení vlivu staveb na životní prostředí“, tj. jednalo se o zjevně kompetentní osoby s odbornou erudicí. Zjištění z provedené kontroly věcného plnění Projektu ze strany poskytovatele byly pro správce daně i žalovaného stěžejním důkazním prostředkem. V Podnětu a jeho přílohách je podrobně rozepsáno, proč poskytovatel považuje cíle Projektu z větší části za nesplněné. V detailu viz odst. [59] a násl. napadeného rozhodnutí.

16. Žalovaný zcela zásadně odmítl úvahy žalobce ohledně postupu, který by mohl vést k porušení ústavních práv a uvádí, že on i správce daně postupovali zcela v souladu s právní úpravou a dle svých kompetencí.
17. Žalovaný uvedl, že správce daně i žalovaný při kontrole vždy vychází z Rozhodnutí o poskytnutí dotace a tedy i ze žádosti, na základě které bylo Rozhodnutí vydáno. V podnětu a jeho přílohách je podrobně rozepsáno, proč poskytovatel považuje cíle Projektu za nesplněné. Poskytovatel též uvedl definici pojmu analýza - jako rozbor příčin a důsledků určitého jevu, nikoliv jako pouhý popis daného jevu, přičemž spekulace jsou nepřipustné. Dle poskytovatele analýza procesu EIA zpracovaná žalobcem tuto definici nenaplnila, jelikož ten se omezil na popis metody sběru dat, které proložil spekulativními úvahami. Žalobce výpočet procentuálního podílu, kterým se ženy v letech 2011 – 2015 podílely na realizaci posudků EIA, označil „gender analýzou“ procesů EIA na vzorku procesů uplynulých 5 let a výpočet doplnil stručným popisem (nikoliv analýzou) odpovědí na 5 otázek ze 13 získaných anonymních dotazníků (dotazník obsahoval 9 otázek). Kontrolní skupina shledala, že analýza procesu EIA vykazuje vysokou míru formálních nedostatků, absenci genderové expertízy a nesplňuje kritéria běžně kladená na vědecký text (chybí zde citace, odkazy na odbornou literaturu). Měřitelné výstupy Projektu byly žalobcem uvedeny v žádosti o dotaci, a to jako: (i) Zpráva o provedené gender analýze publikovaná na webových stránkách projektu vč. direct mailingu na vybrané adresy kompetentních zadavatelů posudků EIA, (ii) Odborné a popularizační články – min. 3 publikované články, (iii) Tiskové zprávy o řešení projektu – min. 2 tiskové zprávy, (iv) Přednášky pro laickou veřejnost – 2 bezplatné přednášky v Salonu Královéhradeckém a (v) Min. 1 přednáška na odborné konferenci.
18. Žalovaný zásadně nesouhlasil s tvrzením žalobce, že požadavky byly v plném rozsahu naplněny. V detailu žalovaný odkázal na odst. [44] až [46] a [48] napadeného rozhodnutí. Žalobce tedy dle žalovaného uvedená tvrzení neprokázal a neunesl v tomto směru své důkazní břemeno. Žalovaný připomenul, že pro zhodnocení, zda provedená gender analýza a výstupy z ní odpovídají cílům stanoveným v žádosti o dotaci, je podstatné vycházet z kontroly poskytovatele provedené členy kontrolní skupiny, kterou tvořily kompetentní osoby s odbornou erudicí, resp. ze závěrů uvedených v Protokolu. Poskytovatel v Protokolu a jeho dodatku shrnul hlavní cíle Projektu, které vycházejí ze žádosti žalobce, a to a) analýza podílu žen-posuzovatelek, b) analýza důvodů, proč se v procesu EIA uplatňují ženy méně než muži, c) analýza existence rozdílů v subjektivní části posuzování EIA mezi ženami a muži a d) z analýzy vzešlá doporučení adresovaná

posuzovatelům a zadavatelům EIA. Poskytovatel uvedl, že cíle b), c) a d) jednoznačně nebyly splněny. U cíle a) poskytovatel připustil, že byl splněn částečně tím, že žalobce uvedl procentuální výpočet podílu žen - posuzovatelek EIA. Žalovaný s ohledem na skutečnosti detailně uvedené v odst. [59] až [61] napadeného rozhodnutí má za to, že uvedené cíle Projektu, tj. analýza stavu a nalezení doporučení pro případné zajištění větší genderové vyváženosti v oblasti posuzování vlivu staveb na životní prostředí, nebyly naplněny, a to ani částečně. V případě, že se s těmito daty dále nepracuje, nepodrobí se dalšímu rozboru, pak nelze pouhý výpočet procentuálního podílu žen považovat za provedení analýzy.

19. Dále žalovaný uvedl, že dle bodu 1. části A) odd. I. Rozhodnutí o poskytnutí dotace je jednou z podmínek, jejichž porušení má za následek odvod za porušení rozpočtové kázně - „*dodržet účel projektu, na který byla dotace poskytnuta, a v rámci něho služby nebo jiné podporované aktivity realizovat na území České republiky, nejde-li o mezinárodní projekt*“. Porušení části I., A), bod 1 Rozhodnutí spočívá v tom, že žalobce nesplnil účel, na který byla dotace poskytnuta. Cíle gender analýzy nebyly naplněny, resp. nesplněním účelu, na který byla dotace poskytnuta, došlo dne 31. 12. 2016 k porušení podmínky části I., A), bod 1 Rozhodnutí, což je dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“) porušením rozpočtové kázně.

Nesprávné posouzení otázky vyžadující odborné znalosti

20. Ohledně namítané nekompetence žalovaný uvedl, že podle § 44a odst. 11 zákona o rozpočtových pravidlech vykonávají správu odvodů za porušení rozpočtové kázně a penále finanční úřady podle daňového řádu. Porušitel rozpočtové kázně má při správě odvodů za porušení rozpočtové kázně postavení daňového subjektu. Ke kontrole dotací a komplexní správě odvodů za porušení rozpočtové kázně je tedy oprávněn pouze správce daně, resp. žalovaný jako odvolací orgán. Dále žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 334/2016 – 42 ze dne 10. 5. 2017, který v odst. 18 konstatoval: „*Správce daně je orgánem, který spravuje odvody za porušení rozpočtové kázně [v daném případě § 1, § 2 odst. 1 písm. j) zákona č. 531/1990 Sb. (tento zákon byl nahrazen zákonem o finanční správě – pozn. žalovaného), § 44 odst. 9 rozpočtových pravidel, § 1, § 2 odst. 3 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád], a tedy i zjišťuje skutečnosti rozhodné pro vyměření odvodu. Poskytovatel dotace není tím, kdo závazně určuje, zda byly finanční prostředky poskytnuté ze státního rozpočtu čerpány oprávněně. Jistě je oprávněn posuzovat splnění cíle projektu, ostatně mnohdy se jedná o otázku ryze odbornou. Tyto jeho závěry ovšem nejsou pro správce daně závazné; zjistí-li porušení podmínek, je oprávněn a povinen z toho vycházet.*“ Z toho analogicky dle žalovaného vyplývá, že správce daně je tím, kdo určuje, zda došlo či nedošlo k porušení rozpočtové kázně v souladu s poskytovatelem stanovenými podmínkami. Výše stanoveného odvodu se totiž musí primárně řídit tím, co je upraveno v rozhodnutí či smlouvě o dotaci a v jejich podmínkách. Ohledně odborného posudku Doc. Š., jak rovněž uvádí i žalobce v žalobě, se vyjádřil již správce daně na str. 7 Zprávy, kde uvádí, že po jeho prostudování správce daně tento posudek jako důkaz o splnění cíle projektu odmítá z důvodů: (i) v posudku jsou (celkem 12) uvedeny chybné údaje ohledně počtu zpracovatelů s certifikátem, které naprosto nekorespondují s analýzou, (ii) tento chybný údaj se promítá i do dalšího hodnocení, (iii) dle posudku nejsou posudky EIA přístupné s určením pohlaví posuzovatele z důvodu ochrany dat, přičemž bylo zjištěno, že posudky jsou veřejně přístupné, včetně informace o zpracovateli a (iv) dle posudku je

na konci zprávy o analýze uvedeno doporučení pro další rozhodování, ale dle správce daně se jedná pouze o popis stavu. S ohledem na shora uvedené se správce daně přiklonil ke zjištění poskytovatele. Žalovaný na uvedeném posouzení setrval. Dále uvedl, že žalovaný je oprávněn a v rámci daňového řádu i povinen posoudit předložené důkazní prostředky a tyto vyhodnotit, a to v souladu s § 8 daňového řádu, k čemuž v daném případě došlo.]

21. K žalobcem namítanému § 95 odst. 1 písm. a) daňového řádu žalovaný uvedl, že v daném případě postup dle uvedeného ustanovení nebyl na místě. Žalovaný znovu zdůraznil, že v daném případě postupoval řádně, když vycházel z předložených podkladů poskytovatele a jeho zjištění. Správce daně, a pak i žalovaný, se opíral o zjištění z veřejnoprávní kontroly poskytovatele řádně provedené členy kontrolní skupiny, odborníky a specialisty v dané oblasti. Výsledek dané kontroly poskytovatele byl důkazním prostředkem, který byl řádně zhodnocen. Ohledně neuznání posudku Doc. Š. žalovaný dále poukázal na zásadu volného hodnocení důkazů a konstatoval, že tento posudek však nebylo možné osvědčit jako důkaz prokazující splnění cíle Projektu. V detailu žalovaný odkázal na str. 7 Zprávy o daňové kontrole. Dále uvedl, že správce daně danému posudku vytkl nedostatky věcného charakteru – tj. uvedení chybných údajů a z toho plynoucích závěrů a hodnocení a dalších nepravdivých informací (např. zveřejnění zpracovatele posudku). Nejednalo se tedy o posouzení, ke kterému by bylo třeba odborných znalostí, jelikož šlo o obecné posouzení dle všeobecných znalostí.

Neproporcionální výše odvodu

22. Žalovaný k tomuto uvedl, že setrává na závěrech a posouzení, jak je toto uvedeno v odst. [45] napadeného rozhodnutí. Uvedl, že mu nepřísluší hodnotit, zda přednáška byla inspirativní, nebo vyvolala ohlas, neboť toto nebylo zahrnuto mezi měřitelné výstupy projektu. I v případě, že by daňový subjekt přednášel veřejnosti o gender analýze, tak jak tvrdí v odvolání, činil tak nicméně na základě předmětné zprávy o gender analýze. Samotné uspořádání či uskutečnění daných přednášek nemá vliv na skutečnost, že nebyl splněn účel, na který byla dotace poskytnuta, tj. cíle Projektu nebyly naplněny, a toto nebylo možno danými přednáškami zhojit. Žalovaný uvedl, že daňová kontrola probíhala pouze v rozsahu Podnětu poskytovatele (viz bod [2] napadeného rozhodnutí). Správce daně tedy ověřoval plnění vytvoření zprávy o gender analýze, direct mailing na vybrané adresy kompetentních zadavatelů a publikování min. tří odborných a popularizačních článků, přičemž v tomto směru nebyly předloženy důkazní prostředky, které by prokazovaly, že ke splnění uvedených výstupů došlo. Ve Zprávě přitom bylo konstatováno, že žalobce neprokázal rozeslání zprávy o analýze na vybrané adresy (tzv. direct mailing) a neprokázal ani publikování odborných a popularizačních článků. Žalobce sice tvrdil splnění uvedených výstupů Projektu, dané tvrzení ovšem neprokázal a neunesl tak své důkazní břemeno. Žalovaný shrnul, že s námitkami žalobce nesouhlasí a tyto odmítá jako nedůvodné. Stran tvrzené nezákonnosti uvedl, že žalovaný postupoval zcela v souladu s právní úpravou, a to jak v souladu s daňovým řádem, i zákonem o rozpočtových pravidlech, tak i dalšími relevantními předpisy, a nedošlo k vydání nezákonného rozhodnutí. K tomuto se odkázal i na napadené rozhodnutí a na

předkládaný správní spis, ze kterých je rovněž patrné, že v dané věci nedošlo k vydání nezákonného rozhodnutí. Žalovaný přitom na tam uvedených závěrech setrvává.

K námitce b) Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

23. Žalovaný k tomuto uvedl, že v odst. [34] napadeného rozhodnutí žalovaný citoval závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 106/2014-46 ze dne 26. 9. 2014, kde se uvádí: „... při stanovení výše odvodu je třeba zvažovat okolnosti konkrétního porušení rozpočtové kázně a vycházet z principu proporcionality mezi závažností tohoto porušení a výší za ně předepsaného odvodu. (...) v každém konkrétním případě je třeba vážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či k odvodu odpovídajícímu konkrétnímu dílčímu pochybení.“ Okolnosti daného případu a závažnost porušení přitom v daném případě již byly uvedeny výše i v napadeném rozhodnutí. Žalovaný měl za to, že z napadeného rozhodnutí je zřejmá intenzita jednotlivých porušení Rozhodnutí, a to v rozsahu Zjištění č. 1 až Zjištění č. 3 a tyto jsou podrobně uvedeny v odst. [50] až [66] napadeného rozhodnutí, když toto posouzení je nutné chápat komplexně. Posouzení závažnosti porušení rozpočtové kázně v návaznosti na okolnosti daného případu nelze vnímat izolovaně. Správce daně se přitom intenzitou porušení Podmínek detailně zabíral i ve Zprávě, konkrétně ohledně Zjištění č. 3 na str. 5 a dále. Dospěl přitom k výše uvedeným závěrům, že zpráva o gender analýze nebyla zpracovaná v souladu s cílem Projektu a došlo k porušení podmínek Rozhodnutí, čímž došlo k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech. Žalovaný s ohledem na uvedené okolnosti neuvažoval o změně sazby odvodu, jelikož porušením podmínky uvedené v části I., A), bod 1 Rozhodnutí nebyl splněn účel dotace, na který byly prostředky poskytnuty. Odvod ve výši 100 % byl dle žalovaného uložen v souladu s principem proporcionality, jelikož taková výše odráží vysokou míru závažnosti pochybení. Bylo tedy konstatováno, že i správce daně postupoval v souladu se zásadou proporcionality. Tím, že poskytovatel za předmětné porušení rozpočtové kázně stanovil odvod v částce, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň, byla zásada proporcionality výše odvodu předurčena již poskytovatelem.

III. Jednání před soudem

24. Zástupce žalobce v plném rozsahu odkázal na písemný obsah žaloby. Znovu připomenul, že žalobce v průběhu daňového řízení předložil odborný posudek na výsledky projektu vypracovaný renomovaným odborníkem a žalovaný na toto hodnocení adekvátně nereagoval, důkaz neprovedl. Žalobce rovněž očekával, že pokud správce daně předložený projekt zpochybňoval, měl přesně vymezit, v čem nedostatky spočívají a dát žalobci možnost, aby výstupy doplnil. To však neučinil. Žalobce tedy žádal, aby navrhované důkazy byly provedeny před soudem.
25. Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na písemné vyjádření k žalobě a obsah odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Připomněla, že relevantní důkazy jsou obsahem předloženého daňového spisu. Upozornila rovněž na vypracovanou zprávu o daňové kontrole, v níž správce daně ozřejmil, proč shora vzpomínaný odborný posudek nemohl uznat za důkaz pro splnění cílů projektu.
26. V průběhu soudního řízení byl soudem k důkazu konstatován odborný posudek na výsledky projektu založený na str. 19 daňového spisu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

27. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami pak usoudil následovně.
28. Krajský soud z průběhu daňového řízení zjistil, že žalobci byly Úřadem vlády České republiky (dále jen „ÚV ČR“ nebo „poskytovatel“) poskytnuty peněžní prostředky na projekt „Gender analýza posuzování hodnocení vlivu staveb na životní prostředí“, a to na základě Rozhodnutí č. 16249/2015-OPL ze dne 17. 5. 2016 ve výši 205 500 Kč.
29. Dne 2. 3. 2018 byla správcem daně u žalobce zahájena daňová kontrola, jejímž účelem bylo ověření skutečností rozhodných pro správné zjištění a případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně dle zákona o rozpočtových pravidlech. Daňová kontrola byla zahájena na základě a v rozsahu písemnosti Úřadu vlády České republiky č. j. 2656/2018-OKO ze dne 25. 1. 2018, zaevidované správcem daně dne 25. 1. 2018 jako podnět.
30. V průběhu daňové kontroly vydal správce daně dne 28. 3. 2018 výzvu k poskytnutí informací, ve které vyzval ÚV ČR k poskytnutí informací ve věci finanční kontroly provedené u žalobce. Na tuto reagoval ÚV ČR dne 13. 4. 2018 písemností zaevidovanou pod č. j. 802372/18. Následně dne 30. 4. 2018 obdržel správce daně od žalobce písemnost označenou jako „Odborný posudek na výsledky projektu Gender analýza posuzování hodnocení vlivu staveb na životní prostředí (EIA)“.
31. Dne 25. 7. 2018 vyhotovil správce daně výsledek kontrolního zjištění a dne 26. 7. 2018 vydal rozhodnutí, kterým stanovil žalobci lhůtu, v níž se mohl vyjádřit k výsledku kontrolního zjištění a navrhnout jeho doplnění, v délce 45 dnů. V reakci na to dne 17. 9. 2018 předložil zástupce žalobce důkazy k prokázání žalobcem tvrzených skutečností.
32. Daňová kontrola byla ukončena projednáním zprávy o daňové kontrole ze dne 14. 12. 2018. Správce daně na základě provedené kontroly konstatoval porušení rozpočtové kázně spočívající v porušení Zjištění č. 1 až č. 3. Dne 19. 12. 2018 vydal správce daně platební výměr na odvod, kterým vyměřil odvod do státního rozpočtu ve výši 205 500 Kč. Platební výměr byl zástupci žalobce doručen dne 19. 12. 2018. Proti tomuto rozhodnutí podal zástupce žalobce odvolání.
33. V intencích rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 293/2018 žalovaný zaslal ÚV ČR dopis se žádostí o zaslání vydané výzvy k provedení opatření k nápravě dle § 14f odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech či výzvy k vrácení dotace nebo její části dle § 14f odst. 3 téhož zákona. Dne 30. 8. 2019 žalovaný obdržel písemnost, ve které ÚV ČR sdělil, že dne 12. 8. 2019 vydal výzvu k vrácení dotace, žalobce na výzvu nereagoval a ve stanoveném termínu (do 27. 8. 2019) dotaci neuhradil. Dne 22. 5. 2020 obdržel žalovaný doplnění stanoviska správce daně, přičemž správce daně dospěl k názoru, že cíl Projektu nebyl žalobcem naplněn, a to ani částečně. Dne 4. 9. 2020 vydal žalovaný v souladu s § 115 odst. 2 daňového řádu Seznámení se zjištěnými skutečnostmi a výzva k vyjádření se v rámci odvolacího řízení, ve kterém žalobce seznámil se zjištěnými skutečnostmi a žalobce vyzval k uplatnění práva vyjádřit se podle § 115 odst. 2 daňového řádu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení Seznámení. Žalobce se k těmto závěrům nevyjádřil. Dne 22. 9. 2020 byl žalovanému doručen přípis s žádostí o prodloužení lhůty k vyjádření se ke zjištěným skutečnostem ve věci platebního výměru na odvod, a to do dne 8. 10. 2020. Této žádosti žalovaný vyhověl. Dne 25. 9. 2020 byla žalovanému doručena žádost žalobce o

prodloužení lhůty k vyjádření se; tato žádost byla doručena po uplynutí stanovené lhůty, tj. dne 23. 9. 2020. Dne 11. 11. 2020 vydal žalovaný rozhodnutí o prodloužení lhůty, kterým tuto druhou žádost zamítl. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a vydaný platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně potvrdil.

34. Postup správce daně a potažmo žalovaného hodnotil krajský soud jednak z pohledu zákona o rozpočtových pravidlech a rovněž i z pohledu podmínek stanovených v rozhodnutí o poskytnutí dotace.
35. Zákon o rozpočtových pravidlech v § 3 písm. e) stanoví, že *„Pro účely tohoto zákona se rozumí neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty, porušení účelu nebo podmínek, za kterých byly prostředky zařazeny do státního rozpočtu nebo přesunuty rozpočtovým opatřením a v rozporu se stanoveným účelem nebo podmínkami vydány; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity.“* Dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech: *„Porušením rozpočtové kázně je neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.“*
36. Povinností žalobce, jakožto příjemce peněžních prostředků, bylo dodržet nejen shora vzpomínané zákonné podmínky, ale i požadavky stanovené v rozhodnutí o poskytnutí dotace prezentované v jeho bodu 1. části A) odd. I. rozhodnutí: *„dodržet účel projektu, na který byla dotace poskytnuta, a v rámci něho služby nebo jiné podporované aktivity realizovat na území České republiky, nejde-li o mezinárodní projekt“* a dále v bodu 4. části A) odd. I. rozhodnutí: *„v kalendářním roce, na který byla dotace poskytnuta, použít dotaci pouze ke krytí uznatelných nákladů, skutečně vynaložených v přímé a bezprostřední souvislosti s realizací projektu; z poskytnuté dotace na realizaci projektu nelze hradit, tj. za neuznatelné náklady jsou považovány.“*
37. Povinnost dodržovat při čerpání poskytnuté dotace zákonné podmínky a podmínky vyžadované rozhodnutím o poskytnutí dotace je rovněž jednoznačně vytyčena i judikaturou Nejvyššího správního soudu obsaženou např. v jeho rozsudku ze dne 26. 9. 2014, č. j. 2 As 106/2014-46.
38. Krajský soud ve smyslu shora nastíněné právní úpravy přistoupil k hodnocení postupu správce daně a žalovaného zachyceného jednak ve zprávě o daňové kontrole a dále i v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Postup finančních orgánů shledal zákonným a žalobu tak musel označit za nedůvodnou.
39. Jak vyplývá ze shora prezentovaného průběhu daňového řízení, daňová kontrola byla u žalobce zahájena na základě a v rozsahu podnětu ÚV ČR ze dne 25. 1. 2018. V něm bylo konstatováno, že příjemce dotace porušil bod 1. Uvedený v části A) oddílu I. rozhodnutí tím, že *„nezpracoval Analýzu procesu EIA v souladu s cílem projektu definovaným v žádosti, nevypracoval návazná doporučení pro posuzovatele a zadavatele EIA a nepublikoval žádný odborný a popularizační článek. Tím nedodržel účel projektu, na který byla dotace poskytnuta.“* Správce daně jakožto kontrolní daňový orgán začal výstup tohoto kontrolního zjištění hodnotit a v rámci takového postupu vyzval ÚV ČR k poskytnutí informací, zda věcné plnění projektu ověřovali pracovníci, kteří jsou specialisty pro

program ÚV ČR „Podpora veřejně účelných aktivit nestátních neziskových organizací v oblasti rovnosti žen a mužů“ na rok 2016. V reakci na tuto výzvu ÚV ČR správci daně sdělil, že věcné plnění projektu posuzovala část kontrolní skupiny složená ze zaměstnanců příslušného Odboru rovnosti žen a mužů, který je útvarem poskytujícím finanční prostředky v programu Podpora veřejně účelných aktivit nestátních neziskových organizací v oblasti žen a mužů. Jednalo se o veřejnosprávní kontrolu zařazenou v roce 2017 jako mimořádnou, na základě podnětu poskytovatele dotace, z důvodu nemožnosti posoudit věcné plnění a dosažení cílů projektu z příjemcem předložené závěrečné zprávy, neboť vykazovala nízkou kvalitu a absenci dokladů projektových aktivit výstupů. Cílem kontroly bylo ověřit skutečný stav po závěrečném vyúčtování projektu a zaslání závěrečné zprávy. Z důvodu zajištění objektivit byly k výkonu kontroly pověřeni dva zaměstnanci z Odboru rovnosti žen a mužů. Zjištěné kontrolní závěry byly uvedeny v protokolu o kontrole.

40. Krajský soud se posouzením shora prezentovaných vyžádaných informací od poskytovatele dotace ztotožnil s názorem správce daně a žalovaného, že učiněná kontrolní zjištění lze považovat za základ pro další hodnocení učiněná v následném daňovém řízení. Není přitom pochyb o tom, že ke kontrole dotací a komplexní správě odvodů za porušení rozpočtové kázně je oprávněn pouze správce daně a potažmo žalovaný.
41. V Protokolu č. 58-M/2017 (a jeho dodatku) vypracovaném kontrolní skupinou poskytovatele dotace je podrobně zachyceno, proč poskytovatel považuje cíle Projektu z větší části za nesplněné, kdy pouze výpočet procentuálního podílu žen – posuzovatelek při posuzování EIA uvedený ve zprávě o provedené gender analýze byl vyhodnocen jako částečné splnění cíle Projektu. Poskytovatel konstatoval, že se žalobce omezil na popis metody sběru dat, které proložil spekulativními úvahami. Dále je v protokolu uvedeno, že žalobce výpočet procentuálního podílu, kterým se ženy v letech 2011 – 2015 podílely na realizaci posudků EIA, označil „gender analýzou“ procesů EIA na vzorku procesů uplynulých 5 let a výpočet doplnil stručným popisem (nikoliv analýzou) odpovědí na 5 otázek ze 13 získaných anonymních dotazníků (dotazník k EIA obsahoval celkem 9 otázek). Dle kontrolní skupiny vykazuje analýza procesu EIA vysokou míru formálních nedostatků, absenci genderové expertizy a nesplňuje kritéria běžně kladená na vědecký text (chybí zde citace, odkazy na odbornou literaturu).
42. Žalovaný v průběhu daňového řízení zaměřil pozornost na další otázku zmiňovanou v Protokolu č. 58-M/2017 a jeho dodatku, dle níž jsou poskytovatelem shrnuty 4 hlavní cíle projektu vycházející ze žádosti žalobce a to: a) analýza podílu žen-posuzovatelek, b) analýza důvodů, proč se v procesu EIA uplatňují ženy méně než muži, c) analýza existence rozdílů v subjektivní části posuzování EIA mezi ženami a muži, d) z analýzy vzešlá doporučení adresovaná posuzovatelům a zadavatelům EIA. Žalovaný přitom zdůraznil, že poskytovatel dospěl k závěru, že cíle b), c) a d) jednoznačně nebyly splněny. U cíle a) poskytovatel připustil, že byl splněn částečně tím, že daňový subjekt uvedl procentuální výpočet podílu žen - posuzovatelek EIA. S tímto hodnocením se krajský soud ztotožňuje.
43. Dále žalovaný hodnotil v daňovém řízení písemnost označenou jako „Rovnost mužů a žen v procesu posuzování vlivu staveb na životní prostředí (EIA)“ zpracovanou Mgr. M. P., Ph.D. Žalovaný hodnotil, že tato gender analýza představuje 7 stran textu a 8 jednoduchých grafů s komentáři. Pokud se jedná o text samotný, první čtyři a půl strany

lze dle žalovaného označit jako úvod obsahující definici EIA dle internetových zdrojů (viz www.wikipedia.org), informace o EIA obecného rázu, pojmy, které však nejsou dále v textu používány, a body popisující průběh procesu EIA a legislativní podklady pro EIA. Žalovaný označil kvalitu textu za velmi nízkou, dle žalovaného se jednalo spíše o dohady a ničím nepodložené informace. Žalovaný rovněž hodnotil 8 grafů, které však dle jeho názoru neobsahují informace hodné dalšího využití. Z prvních 3 grafů bylo dle jeho názoru zřejmé, že se jedná o pouhé výstupy ze statistik, přičemž 1 graf zachycoval „Podíl počtu zpracovatelek žen / mužů 2011-2015“, ze kterého vyplývá, že žen je 20 % (30 aktivních osob s certifikací) a mužů 80 % (120 aktivních osob s certifikací). Tomuto závěru však žalovaný vytkl, že vzhledem k tomu, že statistika není zpracována dle jednotlivých let, není možné posoudit trend vývoje, resp. zda se poměr v čase mění a jakým způsobem. K uvedenému grafu není pak zpracována ani žádná doprovodná analýza. Další graf zachycoval dle žalovaného „Podíl posudků zpracovaných muži / ženami v období 2011-2015“, ze kterého vyplanulo, že 16 % posudků je zpracováno ženami a 84 % posudků je zpracováno muži. Třetí graf dále doplňoval předchozí 2 grafy, když uvedl počty zpracovaných posudků ženami a muži v jednotlivých letech (celkem ročně zpracováno mezi 30 a 44 posudky). Vzhledem k tomu, že údaje 1. grafu nebyly uvedeny po jednotlivých letech, žalovaný shrnul, že vypovídací schopnost je velmi nízká. Dalších 5 grafů byly výstupy z ankety mezi odbornou veřejností a zpracovateli EIA (v gender analýze neuveden počet respondentů, odpovědi anonymní), přičemž se jednalo o uzavřené otázky (odpovědi ano/ne/nevím). Z nich vyplynulo, že v procesu EIA je dostatek příležitostí k prosazení ženských práv (dle 62 % respondentů) a ženy se mohou rovnoprávně zapojovat do procesu EIA (dle 92 % respondentů). Z dalšího grafu dle žalovaného vyplynulo, že dle 69 % respondentů není dostatek žen ke zpracování EIA.

44. Skutková zjištění správce daně a potažmo žalovaného konstatovaná výše, která se stala podkladem pro hodnocení provedené žalovaným v napadeném rozhodnutí, jsou dle krajského soudu dostatečným podkladem pro závěr, že cíle Projektu, tedy analýza stavu a nalezení doporučení pro případné zajištění větší genderové vyváženosti v oblasti posuzování vlivu staveb na životní prostředí, nebyly naplněny, žalobce tak nesplnil účel, na který byla dotace poskytnuta a nesplnil tak podmínky části I., A), bod 1 rozhodnutí, což je dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech porušením rozpočtové kázně.
45. Krajský soud se rovněž ztotožnil s názorem žalovaného, že odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 100 % byl uložen v souladu s principem proporcionality, neboť pochybení žalobce lze bezesporu označit za závažné.
46. K postupu správce daně i žalovaného v předmětném daňovém řízení krajský soud konstatuje, že správce daně na základě důkazů a uvedených skutečností zprávu o gender analýze komplexně posoudil a na základě svého zhodnocení dospěl k totožnému závěru jako poskytovatel dotace, na základě výsledků provedené veřejnosprávní kontroly. Výsledky tohoto kontrolního zjištění se staly pro správce daně podkladem pro posouzení, zda použití takto poskytnutých peněžních prostředků státního rozpočtu bylo ze strany žalobce oprávněné.
47. Krajský soud stejně tak jako žalovaný konstatuje, že povinností žalobce bylo vytvořit zprávu o gender analýze coby odborný text, čemuž žalobce nedostal. Pokud dále žalobce přednášel veřejnosti o gender analýze, činil tak nicméně na základě předmětné zprávy, nemohlo se tak jednat o přednášky, které by přinesly nové objektivní poznatky a

rozšířily obzory posluchačů, ale jednalo by se o nevědecké závěry o důvodech genderové nerovnosti. Odborná veřejnost, pokud byla o analýze informována, však na analýzu nereagovala. Lze se tak přiklonit k závěru, že analýza neměla žádný společenský dopad. Krajský soud dodává, že samotné uspořádání či uskutečnění přednášek nemůže mít vliv na skutečnost, že účel, na který byla dotace poskytnuta, nebyl žalobcem splněn.

48. Dále krajský soud uvádí, že neshledal u správce daně ani žalovaného nedostatky, které by snad mohly poukazovat na nedostatečný průběh důkazního řízení.
49. Žalobce jak v průběhu daňového řízení, tak i v podané žalobě, správci daně i žalovanému vytýkal odmítnutí důkazu ve formě odborného posudku zpracovaného Doc. PhDr. Janou Marií Šafránkovou, CSc. Žalobce měl totiž za to, že správci daně nepřísluší řešit odbornou otázku a odmítat jako důkaz odbornou expertizu zpracovanou akademickou pracovníci. Žalobce rovněž upozornil, že v daném případě měl být aplikován § 95 odst. 1 daňového řádu, a pokud správce daně přistoupil k hodnocení posudku po jeho odborné stránce, pak takové hodnocení nelze považovat za řádné hodnocení důkazů dle ust. § 8 odst. 1 daňového řádu. Při nařízeném jednání zástupce žalobce poukázal na to, že finanční orgány předložený odborný posudek jako důkaz vůbec nehodnotily. S tímto názorem se krajský soud neztotožnil. Z průběhu daňového řízení vyplynulo, že žalobce předložil správci daně shora vzpomínaný odborný posudek jako důkaz při daňové kontrole. Správce daně provedl hodnocení tohoto důkazu na str. 7 zprávy o daňové kontrole se závěrem, že tento důkaz odmítá, neboť nemůže být dostatečným podkladem pro prokázání splnění cíle projektu. Svůj závěr, že analýza nebyla zpracována v souladu s cíli projektu, správce daně podpořil názory obsaženými v kontrolním zjištění poskytovatele. Žalovaný pak v bodě 48 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že „*odborný posudek ke gender analýze od doc. Šrámkové – je součástí spisu*“ a jako důkaz pro splnění cílů projektu jej nelze uznat. Odkázal přitom na hodnocení obsažené ve zprávě o daňové kontrole. Z uvedeného tedy nepochybně vyplývá, že finanční orgány předmětný znalecký posudek předložený žalobcem hodnotily jako důkaz se závěrem, že zjištění kontrolní finančně správní komise nemůže vyvrátit. Pokud žalovaný při hodnocení tohoto důkazního prostředku uvedl pozměněné jméno akademické pracovnice, jednalo se z jeho strany o patrnou chybu v psaní, která na samotné hodnocení tohoto důkazu nemůže mít žádný negativní dopad. Žalobní námitka, dle níž finanční orgány neprovedly důkaz odborným posudkem, proto není důvodná. Krajský soud přisvědčil názoru správce daně i žalovaného, že daný odborný posudek nelze považovat za důkaz, jenž by prokazoval splnění účelu, na který byla dotace poskytnuta. S důvody obsaženými ve zprávě o daňové kontrole na str. 7 souhlasí a v plném rozsahu na ně odkazuje.
50. Krajský soud tedy ve shodě s názorem žalovaného uzavřel, že ze strany žalobce došlo k porušení rozpočtové kázně, neboť peněžní prostředky ze státního rozpočtu použil žalobce neoprávněně (ust. § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech). Žalobce totiž nedostal své povinnosti dodržet účel projektu, na který byla dotace poskytnuta, neboť gender analýza nebyla žalobcem zpracována v souladu s cíli projektu. Krajskému soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.
51. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu proto nevzniklo. Ze spisu nevyplývalo, že by žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 9. března 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu